

En Flok paa 7 Eksemplarer. — Jagten. — Et godt Skud. — Et Kæmpeeksemplar. — Dum-Dum-Kuglens Virkning. — Paa Slæb. — Kolossen slæbes paa Land. — En modig Negerdreng (Da den var død) — Jagt paa Land. — En saaret Flodhest. — Naadeskudet. — Paa Land. — Flodhestens Dod.

3. Levende, talende og syngende Billeder.

Fremvise paa Vitaskop-Apparat, den mest vidunderlige Opfindelse paa dette Omraade. Udmærker sig ved en forbløffende Nøjagtighed og den tyldige rene Klang.

4. Kongens Bøn. Af Operaen „Lohengrin“.

Personerne:
Ved Operaen i Berlin.

Kong Henrik	Carl Nebel.
Elsa von Brabant	Henny Porten
Lohengrin, Gralsridderen	Ernst Balde
Telramund	F. Wahle
Ortrud	Schmith Wahle
Hærudraaberen	S. Hilberg

Riddere og Ridderfruer.

I Kong Henriks Gaard ser vi Adelsdamer og Adels herrer forsamlede. Ifølge en Gudsdom skal Gralsridderen Lohengrin udkæmpe en Tvekamp med den Skurkagtige Telramund om Elsa af Brabants Uskyld.

Hærudraaberen giver et Tegn, og Kongen begynder at synges Bønnen, Robert Wagners vidunderlige Tonekunstværk. Efter at Bønnen er forbi, indtræder Stilhed, og Tvekampen skal begynde.

5. Marionetteatret.

Komisk syngende og levende Billede.

6. Svend Dyrings Hus.

Romantisk Tagedie i 4 Akter af Henrik Hertz.

PERSONERNE:

Svend Dyring, Jorddrot og Styrismand.	Ivar, hans Broder.
Fru Guldborg, hans Hustru.	Byrge } i Svend Dyrings
Regitze } Svend Dyrings Børn	Rud } Tjeneste.
Alf } af første Ægteskab.	Gunner, Ridder Stigs Svend.
Ridder Stig Hvide.	En Dreng.
Tage Bolt.	Riddere. Jægere, Riddersmænd.

Scenen er dels paa Svend Dyrings Gaard ved Issefjorden, dels i Nærheden af denne.

Handlingen varer fra den ene Dags Aften til næste Midnat.

Svend Dyring knæler med sine tre Børn ved sin Hustrus Dødsleje. Den gode Kvinde velsigner sine kære og falder død tilbage i Puderne.

Da Sørgeaaret er omme, gifter den livsglade Svend Dyring sig med Fru Guldborg, der vel ikke er helt ung, men endnu smuk og stædig. Men ond er Fru Guldborg og hendes voksne Datter Ragnhild, og naar Svend Dyring ikke ser det, piner de i Forening de stakkels Børn af Ridderens første Ægteskab. De to smaa spærres inde i et trist Taarnværelse, og den voksne Datter Regitze maa snart gøre dem Følgeskab, da Stedmoderen frygter for, at hendes blide Skønhed skal stille hendes egen Datter i Skygge overfor de unge Riddere.

Medens Dansen gaar i Riddersalen, lægger da Regitze sine smaa Søskende til Ro paa Straalejet, bøjer sit Hoved i Bøn og falder i et let Blund. I Drømme ser hun sin blide Moders Aand velsigne sine Børn og løfte sin hvide Haand truende mod Riddersalen. — Regitze vaagner, Synet er borte; men hun føler, at Moderens kærlige Aand vaager over sine Børns Liv.

En Dag bliver Svend Dyring bragt saaret hjem fra Jagten. Da hverken Fru Guldborg eller Ragnhild føler Lyst til at pleje ham, henter den gamle Tjener Regitze, der derefter ikke viger fra sin Faders Leje.

Svend Dyring sidder som Rekonvalescent i sin brede Armstol, Regitze er stadig hos ham, og Fru Guldborg og Ragnhild ser med onde Øjne paa det kærlige Forhold mellem Fader og Datter.

En Dag kommer Ragnhild med venlige Ord og Smil til Regitze og bebrejder hende, at hun overanstrenger sig med Sygepleje.

„Du skulde søge nogen Hvile, kom og styrk dig med et Bæger Vin.“

Regitze følger uden Mistanke Stedsøsteren op i Taarnkammeret, hvor de smaa Søskende sorgløse leger i Sraat.

Ragnhild skænker Vinen op, og i et upaaagtet Øjeblik blander hun Gift i det Bæger, hun har bestemt for Regitze.

Men den gode Moders Aand slipper ikke sin Datter af Syne, hun bytter Bægrene om, og Ragnhild styrter da selv i den Grav, hun gravede for sin Stedsøster. Med et Skrig styrter hun om paa Gulvet. Den gamle Tjener og Huskapellan ser straks, hvorledes Sagen forholder sig, og de tøver ikke med at aabne Øjnene paa Svend Dyring, der ikke har anet, hvorledes hans Børn blev behandlet. Den onde Fru Guldborg bliver straks jaget bort, og Regitze bliver forenet med den unge Ridder Stig Hvide.

18683